

167

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z 14 listopada 1951 r.

w sprawie ustanowienia odrębnego obwodu w zakresie prowadzenia rejestracji aktów stanu cywilnego dla dzielnicy m. Krakowa „Nowa Huta“.

L. S. A. E. II/1/Nh/3/51.

W związku z § 19 uchwały Nr 195 Rady Ministrów z dnia 17 marca 1951 r. instrukcja Nr 15 w sprawie podziału większych miast na dzielnice, oraz zakresu działania dzielnicowych Rad Narodowych (Monitor Polski Nr A-43, poz. 543) i § 4 uchwały Nr 205 Rady Ministrów z 17 marca 1951 r. w sprawie Dzielnicy „Nowa Huta“ w Krakowie (Monitor Polski Nr A-43, poz. 544) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, jako okręgowa władza nadzorcza ustanawia na zasadzie art. 5 (2) prawa o aktach stanu cywilnego z 25. 9. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272), oraz § 2 rozporządzenia wykonawczego do tego prawa z 24. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304) nowy obwód w zakresie prowadzenia rejestracji aktów st. cyw. dla obszaru Dzielnicy m. Krakowa „Nowa Huta“ z siedzibą Urzędu Stanu Cywilnego w Nowej Hucie.

W skład tego obwodu — zgodnie z § 1 ustęp 2 wyżej powołanej uchwały Nr 205 Rady Ministrów z 17 marca 1951 r. wchodzi obszar określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z 14 grudnia 1950 r. w sprawie zmiany granic m. Krakowa (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 508), jednostki katastralne Czyżyny i Łęg, oraz części jednostek katastralnych Płaszów, Prądnik Czerwony i Rakowice.

Granica tego obwodu na odcinku jednostek katastralnych Płaszów, Prądnik Czerwony i Rakowice jest granica określona w § 1 ustęp 3 ostatnio powołanej uchwały Nr 205 Rady Ministrów.

Wskutek ustanowienia nowego obwodu „Nowa Huta“ ulegają zmianie granice dotychczasowych obwodów I i II Urzędu Stanu Cywilnego w Krakowie — a to przez wyłączenie z tych obwodów wyżej określonych jednostek katastralnych — należących dotychczas do obwodu I-go i II-go Urzędu Stanu Cywilnego w Krakowie.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie.

Za Prezydium R. N.: Antoniszczak Jan, Sekretarz Prezyd.

168

PISMO OKÓLNE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z 15 listopada 1951 r.

w sprawie kontroli nad ubojem koni rzeźnych na terenie województwa krakowskiego.

Nr R. W. d-0/60/51.

Prezydium Pow. Rad Narodowych (wszystkie w obrębie Krakowa), oraz Prezydium Miej. Rad Nar. w Krakowie, Nowym Sączu, Tarnowie i Zakopanem).

Celem racjonalnego uregulowania sprawy uboju koni Prezydium W. R. N. zarządza aż do odwołania, co następuje:

1) W rzeźniach mogą być poddawane ubojowi konie powyżej 20 lat bez ograniczeń, przy czym wiek konia sprawdzi i ustali upoważniony lekarz weterynarii.

2) Konie poniżej lat 20 mogą być poddawane ubojowi o ile lekarz wybrakowujący, którym może być tylko lekarz upoważniony przez Prezydium Wojew. Rady Narodowej lub Prez. Pow. Rady Narodowej stwierdzi:

- trwałe zmiany organiczne lub procesy chorobowe wywołujące całkowitą niezdolność użytkowania roboczego konia względnie ograniczoną w 70% zdolność użytkowania roboczego;
- schorzenia poszczególnych narządów, których wyleczenie wymagać będzie bardzo długiego czasu, przy czym rokowanie wyleczenia jest wątpliwe;
- u przychówka wady wrodzone mogące spowodować nienormalny rozwój lub trwałe kalectwo;
- inne zmiany wywołujące całkowitą niezdolność użytkowania roboczego lub jego ograniczenia, co do których zaistniała warunki dokonania uboju z konieczności w zrozu-

mieniu art. 2 lit. c, pkt. 1 i 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1926 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. Nr 60, poz. 454 z roku 1933) w brzmieniu ustawy z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 132) stwierdzone przez lekarza weterynarii, oraz zwierzęta podlegające zabiciu z urzędu w myśl Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673).

3) Rzeźnicy, Centrala Mięsna jak i wszelkie instytucje mające poddać ubojowi konie poniżej 20 lat winni przedłożyć organom urzędowego badania orzeczenie lekarza upoważnionego stwierdzające niezdolność użytkowania roboczego tych koni.

4) Konie dostarczone do rzeźni z terenu innych województw podlegają rygorom zawartym w wyżej podanych punktach.

5) Z każdej swej czynności lekarz wybrakowujący winien spisać odpowiedni protokół (którego wzór podaje się niżej) w 2-ch egzemplarzach, przeznaczonych, jeden dla zarządu odnośnej rzeźni, a drugi dla właściwej władzy, która upoważniła danego lekarza wet. do wybrakowywania.

6) Na konie poddane ubojowi z konieczności lekarz wet. winien wystawić właścicielowi konia zaświadczenie o uboju z konieczności. W zaświadczeniu tym należy dokładnie określić przyczyny uboju z konieczności.

7) O ile dowód tożsamości konia doprowadzonego do uboju nie będzie godny z jego wyglądem zewnętrznym (wiek, maść, oznaki) konia, należy zabezpieczyć do czasu ustalenia miejsca pochodzenia.

8) Wybrakowanie koni winno odbywać się na targowicy rzeźnianej lub też z braku tejże na terenie samej rzeźni.

9) Za czynności związane z wybrakowywaniem koni upoważniony lekarz wet. liczy według taryfy leczniczej poz. 151 i 155 zawartej w statucie opłat o Państwowych Zakładach Leczniczych dla Zwierząt oraz wystawia kwit na pobraną kwotę. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1951 roku.

Za Prezydium R. N.: A. Taborowicz, Zast. Przew. Prezyd.

Załącznik

PROTOKÓŁ Z WYBRAKOWANIA KONI

Nr

Stwierdza się, że konie o numerach dowodów tożsamości

będące własnością Ob.
zostały wybrakowane i skierowane na ubój na skutek stwierdzenia

Miejscowość:

Data

U w a g i :

Podpis i pieczęć
upoważnionego Lekarza Wet.:

169

PISMO OKÓLNE

Wydziału Społeczno-Administracyjnego

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie
z 27 października 1951 r.

w sprawie adnotacji dodatkowych w księgach metrykalnych o małżeństwach religijnych zawartych po dniu 1. I. 1946 r.

Nr S. A. E. II-1/Og/42/51

Prezydium Powiatowych Rad Narodowych (Referaty Społ.-Adm.) wszystkie w obrębie woj. krak.

Prezydium M. R. N. (Wydz. Społ. Administr.) w Krakowie, Nowym Sączu, Tarnowie i Zakopanem, oraz Urzędy Stanu Cywilnego (wszystkie na obszarze woj. krakowskiego).

W księgach metrykalnych, przekazanych przez osoby duchowne urzędom stanu cywilnego, niejednokrotnie figurują akta z adnotacjami o zawarciu związków małżeńskich w formie religijnej po dniu 1 stycznia 1946 r.

Ponieważ od dnia 1 stycznia 1946 r. została wprowadzona na całym obszarze Państwa świecka rejestracja stanu cywil-